32001R1051

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1051/2001,
22. mai 2001,
puuvilla tootmistoetuste kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Kreeka ühinemisaktile lisatud protokolli nr 4 puuvilla kohta, ([1]) eriti selle lõiget 6,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([2])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([3])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([4])

ning arvestades järgmist:

(1) Kreeka ühinemisaktile lisatud protokolli nr 4 lõikes 11 sätestatud toetuskava toimimise kontrollimisel leiti, et puuvilla puhul tuleb säilitada kehtiv kord, tehes sellesse teatavaid kohandusi.

(2) Puuvillaga seotud meetmed on sätestatud protokollis nr 4, nõukogu 29. juuni 1995. aasta määruses (EÜ) nr 1554/95, milles sätestatakse puuvilla abisüsteemi üldeeskirjad ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 2169/81, ([5]) ning nõukogu 2. juuli 1987. aasta määruses (EMÜ) nr 1964/87, millega kohandatakse Kreeka ühinemisaktile lisatud protokolliga nr 4 kehtestatud puuvilla toetuskava. ([6]) Tuleks jätta jõusse protokollis nr 4 sätestatud kord, eelkõige nõukogu õigus toetuskava kohandada, ning lihtsustamise huvides tuleks kõik toetuse andmiseks vajalikud rakendusmeetmed koondada ühte nõukogu määrusesse.

(3) Protokolli nr 4 lõikes 6 on sätestatud, et tuleb vastu võtta puuvilla toetuskava rakendamiseks vajalikud meetmed. Protokolli nr 4 lõikes 3 ettenähtud tootmistoetus põhineb praegu süsteemil, mis garanteeritud riiklike koguste raames tagab tootjatele miinimumhinna maksmise ning toorpuuvillatehastele makstava toetuse kaudu tekitab erinevuse soovitushinna ja maailmaturuhinna vahel. Kogemustest lähtudes tuleks toetuskava ja selle eri osad kehtima jätta.

(4) Soovitushind, tootjatele makstav miinimumhind ja garanteeritud riiklikud kogused tuleks kehtestada nii, et saakide vahel saavutatud tasakaal säiliks ning ettevõtjatel oleks võimalus kasutada keskmise tähtajaga tootmis- ja töötlemisprogramme.

(5) Tuleks kehtima jätta sätted, mille alusel määratakse kindlaks toorpuuvilla maailmaturuhind. Kõnealuse hinna võib kehtestada puuvillakiu hinna ja toorpuuvilla arvutatud hinna vahelise suhte põhjal. Puuvillakiu hinna arvutamisel tuleks arvesse võtta maailmaturul tehtud pakkumisi ja noteeringuid rahvusvahelises kaubanduses olulistel börsidel.

(6) Karistuste õiglaseks kohaldamiseks tuleks säilitada olemasolev mehhanism, mille kohaselt teatava tootmiskoguse ületamisel alandatakse võrdeliselt soovitushinda liikmesriikides, mis vastutavad koguse ületamise eest. Soovitushinna alandamist võib siiski piirata, tingimusel et ei ületata teatavat kulutuste taset, arvestades eelkõige keskmist maailmaturuhinda. Garanteeritud riiklike koguste mehhanismi tuleb kohaldada nii miinimumhinna kui toetuse suhtes.

(7) Soovitushinna vähendamisprotsent, mida praegu kohaldatakse ning mis on pool garanteeritud riiklikku kogust ületavast kogusest, võib teatavatel asjaoludel ohustada eelarvedistsipliini. Seega tuleks alates teatavast tootmiskünnisest seda protsendimäära tõsta.

(8) Ilma et see piiraks ühenduse eeskirjadega ettenähtud eri vähendamiste kohaldamist, tuleks süsteemi tasakaalus hoidmiseks maksta tootmistoetus edaspidi täielikult toetuse saajatele. Tootmisstruktuuride praegune olukord on selline, et toetust tuleb maksta toorpuuvillatehastele, mis maksavad tootjatele vähemalt miinimumhinnaga võrdse hinna ja ettemaksu kõnealusest hinnast ning tunnustavad teatavaid nõudeid seoses toetuse saamise tingimustele vastavate koguste kontrolliga.

([1]) EÜT L 291, 19.11.1979, lk 174. Protokolli on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1050/2001. (Vt EÜT L 148, 1.6.2001, lk 1).
([2]) 13. detsembril 1999 esitatud ettepanek (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([3]) 15. veebruaril 2001 esitatud arvamus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([4]) EÜT C 140, 18.5.2000, lk 33.
([5]) EÜT L 148, 30.6.1995, lk 48. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1419/98 (EÜT L 190, 4.7.1998, lk 4).
([6]) EÜT L 184, 30.6.1995, lk 14. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1553/95 (EÜT L 148, 30.6.1995, lk 45).

(9) Toetuse summa varieerub vastavalt maailmaturuhinnale ning seda tuleb kohaldada puuvillakoguste suhtes, mis vastavad toetuse saamise tingimustele, sõltuvalt abitaotluse esitamise tegelikust ajavahemikust. Kehtiva toetuskava kohaselt võivad toorpuuvillatehased selle summa oma abitaotlustes kindlaks määrata, võttes aluseks eelkõige nende valduses oleva puuvillakiu kohta müügilepingute sõlmimise kuupäeva. Puuvillakiu realiseerimise hõlbustamiseks maailmaturul on soovitatav edaspidi lubada sõlmida lepinguid enne saagikoristusperioodi ning seega pikendada ajavahemikku, mille jooksul võib esitada abitaotlusi.

(10) Tundub ebasoovitatav reguleerida tootjate ja toorpuuvillatehaste vahelisi lepingulisi suhteid ühenduse tasandil. Vastastikuse kokkuleppe põhimõte lepingupoolte vahel tuleks säilitada, kuid seda tuleks täpsemalt väljendada.

(11) Makstava toetuse summa ei ole kindel enne tegeliku toodangu kindlaksmääramist igas liikmesriigis. Toetuse hilinenud maksmisest tulenevate kahjulike mõjude leevendamiseks tuleks sätestada, et osa toetusest makstakse ettemaksena.

(12) Tootjaliikmesriigid peavad kehtestama kontrollikorra, mis on vajalik toetuskava nõuetekohase toimimise tagamiseks, kasutades vajaduse korral nõukogu 27. novembri 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 3508/92 (millega kehtestatakse ühenduse teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem) [1] ettenähtud ühtset haldus- ja kontrollisüsteemi.

(13) Puuvilla kasvatamine selleks mittesobivates piirkondades avaldab tõenäoliselt kahjulikku mõju keskkonnale ning nende piirkondade põllumajandusele, kus kõnealune põllukultuur on oluline. Keskkonnaalaste eesmärkide arvessevõtmiseks peaksid liikmesriigid kindlaks määrama ning vastu võtma keskkonnakaitsemeetmed, mida nad peavad asjakohaseks põllumajandusmaa puuvilla tootmiseks kasutamise reguleerimisel. Edaspidi peavad liikmesriigid kehtestama meetmed, et piirata põllukultuuride kasvatamist objektiivsete keskkonnakriteeriumite alusel ning meenutada tootjatele vajadust järgida kehtivaid õigusakte. Kaks peamist tootjaliikmesriiki peaksid koostama aruande riiklike keskkonnakaitsemeetmete mõjust puuvillasektorile, kui kõnealune mõju on teada.

(14) Toetuskava rakendamise ja nõuetekohase haldamise hõlbustamiseks tuleks sätestada kord, mille abil seatakse sisse korralduskomitee kaudu toimuv tihe koostöö liikmesriikide ja komisjoni vahel. Sel eesmärgil tuleks kasutada nõukogu 27. juuli 2000. aasta määruses (EÜ) nr 1673/2000 (lina ja kanepituru ühise korralduse kohta) [2] sätestatud looduslike kiudude turu korralduskomiteed.

(15) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus. [3]

(16) Tagamaks, et käesolevas määruses sätestatud meetmete kohaldamisega seotud ühenduse kulutused vastavad finants- ja rahaeeskirjadele ning asjakohastele menetlustele, ning pidades silmas, et toorpuuvill on eriline põllumajandussaadus, tuleks selles valdkonnas kohaldada nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1258/1999 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta [4]) ning nõukogu 15. detsembri 1998. aasta määrust (EÜ) nr 2799/98, millega kehtestatakse põllumajanduse eurol põhinev valuutakord. [5]

(17) Käesolevas määruses sätestatud korra kohandused tuleks rakendada võimalikult sujuvalt ning seetõttu võivad vajalikuks osutuda üleminekumeetmed,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 1

1. Käesoleva määrusega sätestatakse Kreeka ühinemisaktile lisatud protokolli nr 4 lõikes 3 ettenähtud tootmistoetuse andmiseks vajalikud meetmed.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *toorpuuvill* – puuvillapõõsa (*Gossypium*) küpsed ja koristatud viljad, sisaldab kuprakesti, lehti ja mullataolisi osakesi;

b) *puuvillakiud* – kraasimata ja kammimata puuvillakiud (muud kui puuvillaebemed ja jäätmed), millest on eemaldatud seemned ja enamik kuprakestadest, lehtedest ja mullataolistest osakestest.

3. Turustusaasta kestab 1. septembrist 31. augustini.

Artikkel 2

1. Toorpuuvilla tootmistoetuse suuruse kinnitab komisjon järgmiste hindade erinevuse põhjal:

— vastavalt artikli 3 lõikele 1 ja artiklile 7 kindlaks määratud toorpuuvilla soovitushind, ja

— vastavalt artiklile 4 kindlaks määratud maailmaturuhind.

[1] EÜT L 355, 5.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 820/97 (EÜT L 117, 7.5.1997, lk 1.).
[2] EÜT L 193, 29.7.2000, lk 16.
[3] EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.
[4] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.
[5] EÜT L 349, 24.12.1998, lk 1.

2. Toetust makstakse toorpuuvilla eest, mis on ostetud vähemalt vastavalt artikli 3 lõikele 2 ja artiklile 9 kindlaks määratud miinimumhinnaga võrdse hinna eest.

II PEATÜKK

HINNAMEHHANISM

Artikkel 3

1. Soovitushinnaks määratakse 106,30 eurot 100 kg toorpuuvilla kohta.

Kõnealune hind kehtib sellise puuvilla puhul:

— mis on veatu ja standardse turustuskvaliteediga,

— mille niiskusesisaldus on 10 % ja lisanditesisaldus 3 %,

— mille omadused võimaldavad sellest pärast puuvillakiu seemnetest eraldamist toota 32 % 5. kvaliteediklassi kuuluvat (*white middling*) 28 mm pikkust (1–3/32) kiudu.

2. Miinimumhinnaks määratakse 100,99 eurot 100 kg sellise toorpuuvilla eest, mille kvaliteet on võetud aluseks põllumajandusettevõtja juures kehtiva soovitushinna arvutamisel.

Artikkel 4

1. Toorpuuvilla maailmaturuhinna kindlaksmääramisel võetakse arvesse varasemat suhet puuvillakiu maailmaturuhinna ja toorpuuvilla jaoks arvutatud hinna vahel. Kõnealune hind määratakse korrapäraste ajavahemike järel artiklis 5 osutatud puuvillakiu maailmaturuhinna põhjal.

2. Kui toorpuuvilla maailmaturuhinda ei ole vastavalt lõikele 1 võimalik määrata, kehtestatakse see kõige viimasena määratud hinna põhjal.

Artikkel 5

1. Puuvillakiu maailmaturuhind määratakse 5. kvaliteediklassi toote (*white middling*) põhjal, mille kiu pikkus on 28 mm (1-3/32), võttes arvesse pakkumisi maailmaturul ja noteeringuid ühel või mitmel rahvusvahelises kaubanduses olulisel Euroopa börsil. Kõnealuse hinna määramisel kasutatakse kõige soodsamaid pakkumisi ja noteeringuid nende pakkumiste ja noteeringute hulgast, mida käsitatakse ühenduse sadamasse tarnitud toodete tegelikku CIF-turuhinda esindavatena.

2. Kui registreeritud pakkumised ja noteeringud ei vasta lõikes 1 osutatud nõuetele, tehakse vajalikud kohandused.

III PEATÜKK

TASAKAALUSTUSMEHHANISM

Artikkel 6

Toorpuuvilla garanteeritud riiklikuks koguseks kehtestatakse igal turustusaastal:

— Kreekas 782 000 tonni,

— Hispaanias 249 000 tonni,

— teistes liikmesriikides 1 500 tonni.

Artikkel 7

1. Käesolevas artiklis osutatud meetmeid kohaldatakse, ilma et see piiraks artikli 8 kohaldamist.

2. Kui turustusaasta tegelik toodang Hispaanias ja Kreekas kokku ületab 1 031 000 tonni, alandatakse asjaomasel turustusaastal artikli 3 lõikes 1 osutatud soovitushinda igas liikmesriigis, kus tegelik toodang ületab garanteeritud riikliku koguse.

3. Asjaomase liikmesriigi puhul alandatakse soovitushinda kõnealuse liikmesriigi garanteeritud riikliku koguse ületamisel põhineva protsendimäära võrra. Kui tegelik toodang Hispaanias või Kreekas on väiksem kui garanteeritud riiklik kogus, väljendatakse erinevust nende kahe liikmesriigi tegeliku kogutoodangu ja 1 031 000 tonni vahel garanteeritud riikliku koguse ületamisena, ning soovitushinda alandatakse kõnealusele ülekogusele.

4. Soovitushinda alandatakse 50 % ulatuses lõikes 3 osutatud ületamise määrast.

Kui Hispaania ja Kreeka tegelik kogutoodang, mida on vähendatud 1 031 000 tonni võrra, on üle 469 000 tonni, suurendatakse soovitushinna 50 %-list hinnaalandust kahe protsendipunkti võrra:

— Kreeka puhul täielikult või osade kaupa iga 15 170 tonni eest, mille võrra toodang ületab 356 000 tonni ulatuses suurendatud garanteeritud riiklikku kogust,

— Hispaania puhul täielikult või osade kaupa iga 4 830 tonni eest, mille võrra toodang ületab 113 000 tonni ulatuses suurendatud garanteeritud riiklikku kogust.

Artikkel 8

Kui turustusaasta jooksul:

— on kohaldatud artiklit 7,

— toetuse summa kindlaksmääramiseks vastu võetud maailmaturuhinna kaalutud keskmine on suurem kui 30,20 eurot 100 kg kohta ja

— toetuskava eelarvelised kogukulud on väiksemad kui 770 miljonit eurot,

kasutatakse kolmandas taandes osutatud eelarvejääki toetuse summa suurendamiseks liikmesriikides, kus tegelik toodang ületab garanteeritud riikliku koguse.

Esimese lõigu kohaselt suurendatud toetuse summa ei või siiski ületada:

— toetuse summat, mis on arvutatud artiklit 7 kohaldamata, ega

— toetuse summat, mis on arvutatud pärast artikli 7 kohaldamist 1 120 000 tonni toorpuuvilla põhjal, millest garanteeritud riiklik kogus Hispaania puhul on 270 000 tonni ja Kreeka puhul 850 000 tonni.

Artikkel 9

Artikli 3 lõikes 2 osutatud miinimumhinda alandatakse sama summa ulatuses nagu soovitushinda artikli 7 kohaselt.

IV PEATÜKK

TOETUSE SAAJAD

Artikkel 10

Toetust makstakse täielikult artiklites 11 ja 12 osutatud toetuse saajatele, kes esitavad selleks taotluse.

Artikkel 11

Toetuse saamiseks peavad muud toorpuuvillatehased kui artiklis 12 osutatud tehased:

a) esitama sõlmitud lepingu, millega nähakse eelkõige ette tootjale vähemalt miinimumhinnaga võrdse hinna maksmine ja mis sisaldab punkti, kus täpsustatakse, et:
   — kui kohaldatakse artiklit 7, kohandatakse kokkulepitud hinda kõnealuse artikli toetuse suhtes kohaldamise tulemusel,
   — kui tarnitud puuvilla kvaliteet erineb artikli 3 lõikes 2 osutatud kvaliteedist, kohandatakse kokkulepitud hinda lepingupoolte ühisel nõusolekul võrdeliselt kõnealuse kvaliteedierinevuse mõjuga puuvillakiu hinnale seoses artiklis 5 osutatud hinnaga;

b) tegema ettemakse miinimumhinnast summas, mis määratakse kindlaks lepingupoolte ühisel nõusolekul vastavalt sätestatavatele tingimustele;

c) pidama puuvillakiu ja toorpuuvilla kohta sätestatavatele nõuetele vastavat laoarvestust ning esitama muid täiendavaid dokumente, mis on vajalikud toetuse saamise õiguse kontrollimiseks;

d) tõendama, et lepingu alusel tarnitud puuvilla kohta on koostatud artikli 16 lõikes 2 osutatud külvipinna teatis.

Artikkel 12

1. Toorpuuvillatehased, mis eraldavad puuvillakiu seemnetest protokolli nr 4 lõikes 4 sätestatud kriteeriumitele vastavate üksiktootjate või tootjarühmade nimel, peavad toetuse saamiseks:

a) esitama asjaomase tootja või tootjarühma heakskiidetud teatise, milles on märgitud üksikasjad puuvillakiu seemnetest eraldamise tingimuste kohta ning toetuse haldamise kohta;

b) suunama toetuse summa täielikult asjaomastele üksiktootjatele või vajadusel tootjarühmadele;

c) vastama artikli 11 punktis c osutatud tingimustele;

d) tõendama, et punktis a nimetatud teatises osutatud puuvilla kohta on koostatud artikli 16 lõikes 2 osutatud külvipinna teatis;

e) tõendama, et tootjarühmad kohustuvad täitma artikli 11 punktis a osutatud lepingu punktiga samaväärset kohustust ning koostama ja esitama täiendavad dokumendid oma liikmetele miinimumhinna maksmise kohta.

2. Kui tootjarühm, mis on enda nimel lasknud puuvillakiu seemnetest eraldada, ei täida lõike 1 punktis e osutatud tingimust või kohustust, loetakse seda protokolli nr 4 lõikes 4 osutatud kriteeriumitele mittevastamiseks.

V PEATÜKK

TOETUSE MAKSMINE

Artikkel 13

Toetust maksab see tootjaliikmesriik, mille territooriumil toimub puuvillakiu eraldamine seemnetest.

Artikkel 14

1. Makstava toetuse summa on abitaotluse esitamise päeval kohaldatav summa.

Abitaotlused esitatakse määratud ajavahemiku jooksul, vajadusel koos tagatisega, toorpuuvilla koguste suhtes, mis peavad jõudma toorpuuvillatehasesse pärast asjaomase turustusaasta algust ning enne määratud kuupäeva.

2. Õigus toetusele tekib, kui puuvillakiud on seemnetest eraldatud. Toetust võib huvitatud isiku nõudmisel maksta siiski ettemaksena alates 16. oktoobrist, mis järgneb selle turustusaasta algusele, mil toorpuuvill toimetatakse toorpuuvillatehasesse, tingimusel et on esitatud piisav tagatis. Ettemakse summa arvutatakse vastavalt lõikele 3.

Ülejäänud toetuse summa makstakse hiljemalt enne turustusaasta lõppu, kui on kindlaks määratud artikli 7 kohaldamisest tulenevad toetuse kohandused.

3. Ettemakse summa on võrdne artikli 3 lõikes 1 osutatud soovitushinnaga, millest on maha arvatud maailmaturuhind ning mida on seejärel alandatud vastavalt artiklile 7 arvutatud summa võrra, asendades tegeliku toodangu vastavalt artikli 19 lõike 2 esimesele taandele kindlaksmääratud hinnangulise toodanguga, pluss 15 %.

Alates turustusaasta algusele järgnevast 16. detsembrist asendatakse esimeses lõigus osutatud ettemakse summa korrigeeritud summaga, mis on arvutatud samal meetodil, kuid mis põhineb vastavalt artikli 19 lõike 2 teisele taandele kindlaks määratud korrigeeritud hinnangulisel toodangul, pluss vähemalt 7,5 %. 16. oktoobri ja 15. detsembri vahel tehtud ettemakseid suurendatakse vastavalt, välja arvatud juhul, kui kahe summa erinevus on alla ühe euro 100 kilogrammi kohta.

Artikkel 15

1. Toetust makstakse üksnes veatu ja standardse turustuskvaliteediga toodete puhul.

2. Kui puuvillakiu kogus ei ületa 33 % toorpuuvillatehasesse toimetatud toorpuuvilla kogusest, makstakse toetust puuvillakiu koguse puhul, mida on korrutatud arvuga 100 ja jagatud arvuga 32.

Kui puuvillakiu kogus ületab 33 % toorpuuvillatehasesse toimetatud toorpuuvilla kogusest, makstakse toetust toorpuuvilla koguse puhul, mida on korrutatud arvuga 33 ja jagatud arvuga 32.

3. Puuvillakiu kogus on võrdne selle massiga, mida on vajaduse korral kohandatud erinevusega järgmiste protsendimäärade vahel:

— registreeritud lisandite protsent võrrelduna 5. kvaliteediklassi puhul lisandite tüüpilise protsendimääraga või registreeritud kvaliteediklassi ja 5. kvaliteediklassi vahel ning

— registreeritud niiskusesisalduse protsent võrrelduna turustatava kiu tüüpilise niiskusesisalduse protsendimääraga.

Artikkel 16

1. Tootjaliikmesriigid kehtestavad karistuste ja kontrollisüsteemi, mis võimaldab neil eelkõige tagada, et järgitakse miinimumhinda, ning teha kindlaks:

— ühenduse toorpuuvilla kogus, mis on toimetatud igasse toorpuuvillatehasesse,

— ühenduse toorpuuvilla kogus, mille puhul on kiud seemnetest eraldatud,

— puuvillakiu kogus, mis on saadud igas toorpuuvillatehases esimeses taandes nimetatud puuvillast.

2. Tootjaliikmesriigid kehtestavad külvipinna teatiste süsteemi, et tagada eelkõige toetuse taotlustega hõlmatud puuvilla märgitud päritolu õigsus.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid määravad puuvillasektoris kindlaks:

— meetmed keskkonna parandamiseks, eelkõige viljelustehnikad keskkonnale negatiivse mõju vähendamiseks,

— uurimisprogrammid keskkonnasõbralikumate kasvatusmeetodite arendamiseks,

— vahendid tootjate teavitamiseks kõnealuste uurimiste tulemustest ja asjaomaste tehnikate kasutamise eelistest.

2. Liikmesriigid võtavad keskkonnakaitsemeetmed, mida nad peavad asjakohaseks, pidades silmas puuvilla tootmiseks kasutatavate põllumajandusalade konkreetset olukorda. Lisaks võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed tuletamaks tootjatele meelde, et tuleb järgida keskkonnakaitsealaseid õigusakte.

3. Liikmesriigid piiravad vajaduse korral toorpuuvilla tootmistoetuse saamise tingimustele vastavaid alasid objektiivsete kriteeriumite alusel, mis on seotud:

— nende piirkondade põllumajandusega, kus puuvill on peamine põllukultuur,

— asjaomaste piirkondade mullastiku ja kliimaga,

— niisutusvee majandamisega,

— külvikorrasüsteemide ja viljelustehnikatega, mis tõenäoliselt parandavad keskkonda.

4. Enne 31. detsembrit 2004 saadavad Kreeka Vabariik ja Hispaania Kuningriik komisjonile aruande keskkonnaseisundi kohta puuvillasektoris ning vastavalt lõigetele 1, 2 ja 3 vastu võetud siseriiklike meetmete mõju kohta.

VI PEATÜKK

ÜLDOSA

Artikkel 18

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 1673/2000 artikli 10 kohaselt moodustatud looduslike kiudude turu korralduskomitee (edaspidi “komitee”).

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 nimetatud tähtajaks kehtestatakse üks kuu.

3. Komitee võtab vastu oma kodukorra.

Artikkel 19

1. Käesoleva määruse üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 18 lõikes 2 sätestatud korras.

Need eeskirjad käsitlevad muu hulgas liikmesriikide poolt komisjonile edastatavat teavet ning kõiki vajalikke kontrollimeetmeid, et kaitsta Euroopa Ühenduse finantshuve pettuse ning muude eeskirjaeiramiste eest. Kõnealused meetmed võivad põhineda määrusega (EMÜ) nr 3508/92 kehtestatud ühtsel haldus- ja kontrollisüsteemil.

2. Komisjon kehtestab artikli 18 lõikes 2 ettenähtud korras enne määratletavaid kuupäevi iga asjaomase liikmesriigi puhul:

— artikli 14 lõike 3 esimeses lõigus osutatud hinnangulise toodangu, võttes arvesse saagiprognoose, ning sellest tuleneva soovitushinna ajutise hinnaalanduse,

— artikli 14 lõike 3 teises lõigus osutatud korrigeeritud hinnangulise toodangu, võttes arvesse saagikoristuse suurenemist, ning sellest tuleneva soovitushinna uue ajutise hinnaalanduse,

— jooksva turustusaasta tegeliku toodangu ja artiklis 7 osutatud soovitushinna hinnaalanduse ning artiklis 8 osutatud toetuse suurendamise, võttes eelkõige arvesse koguseid, mille jaoks toetust taotletakse.

Artikkel 20

Ühise põllumajanduspoliitika rahastamist käsitlevate määruste (EÜ) nr 2799/98 ja nr 1258/1999 sätteid kohaldatakse käesolevas määruses sätestatud korra suhtes *mutatis mutandis*.

Artikkel 21

Kui käesolevas määruses sätestatud toetuskava kohanduste rakendamise hõlbustamiseks on vaja üleminekumeetmeid, võetakse need vastu artikli 18 lõikes 2 sätestatud korras. Kõnealuseid meetmeid kohaldatakse kõige kauem kuni 2001/2002. turustusaasta lõpuni.

Artikkel 22

Määrused (EMÜ) nr 1964/87 ja (EÜ) nr 1554/95 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 23

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. septembrist 2001. Artiklit 21 kohaldatakse siiski alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 22. mai 2001

Nõukogu nimel

eesistuja

M. WINBERG